

Ціна 4 коп.

**З ПОЧАТКОМ НАВЧАЛЬНОГО РОКУ,
ДРУЗІ СТУДЕНТИ І ВИКЛАДАЧІ!**

PHOTO

РЕПОРТАЖ

ТАКЖЕ НЕ ЗАБУВАЄТЬСЯ

Екзамен тримає ректор

ців, котрі панують в її коридорах, отже, не боїться приймати нестандартні рішення. А це в моїх очах — великі плюси...

Відверто говорив ректор і про причини майже повної заміни деканського корпусу, про свої помилки в деяких випадках, як, наприклад, при переведенні професора В. К. Шановського з завідувача кафедрою на посаду виконуючого його обов'язки в зв'язку з тим, що був обраний після досягнення 65-річного віку.

Ректорський наказ виявився непропорційним. Борис Іванович випустив з уваги, що таке положення не стосується інвалідів Великої Вітчизняної. Довелося вибачатись перед нашим заслуженим ветераном привселюдно.

Вийшло у ректора непропоруміння і з членами НСС (незалежної спільноти студентів), котрі в середині навчального року (Закінчення на 2-й стор.).

ІНСТИТУТСЬКІ

НОВИНИ

З 1-го жовтня до них
приєднуються першоку-
рсники.

ЕКЗАМЕН ТРИМАЄ РЕКТОР

(Початок на 1-й стор.).

закликали оголосити інститутський страйк. Причиною послужив арешт одного із студентів у Києві, який за офіційною версією закликав до збройного повалення влади. Ректор застеріг НСС від нерозважливого кроку. Підтримавши екстреміста, вони підтримали б курс на збройну боротьбу.

Бориса Івановича послухали, а пізніше офіційна версія, котру обстоював ректор, виявилась обманом — студента у Києві арештували не за клич до зброї, а за організацію несанкціонованого мітингу. Захисаючи товариша, такі треба було оголошувати страйк.

Б. І. Мокін оголосив, що з початком навчального року покличе до себе студентів, яких обманув мимоволі, і неодмінно вибачиться перед ними.

Погодьтеся, що таке відверте визнання своїх помилок, своєї «несвисті» імпонує і викликає довіру. Звичайно, якби ректорат Мокіна міг «хвалитися» одними помилками, були б йому непереливки. Тим часом, зроблено багато хороших. Скажімо, цього року уперше наш інститут не чекав милостині від шкіл, а наперед «закинув» волю у водоймища народної освіти. В усіх районах області були вибрані базові школи, куди приїздили кращі учні випускних класів, під наглядом вузівських викладачів складалі екзамен з двох дисциплін. Одержання восьми балів зараховувалося їм одразу, як складання вступних екзаменів до політеху. Залишалося скласти в інститут лише одну дисципліну.

Нема сумніву, що це послужило добрим стимулом для абітурієнтів і дало значний вигрив вузові. Прийняли 216 юнаків і дівчат, або дві третини учасників експерименту.

Нинішнього літа на стаціонар зараховано 975 чоловік, на заочне відділення 237, 322 абітурієнти, успішно склавши екзамен, не пройшли за конкурсом. Серед них 90 — з дванадцятима балами.

Такий значний резерв дозволив вдатися до ще одного експерименту — вперше 120 чоловік будуть навчатися в інституті платно, вносячи щомісяця по 60 карбованців. З одного боку це додаткові кошти в інститутську касу, з іншого — елемент неабиякої конкуренції, адже після другого курсу платне навчання для тих, хто старастя, може стати безплатним — їх переведуть на місце тих, хто вчиться погано. Ускладниться в цьому зв'язку і повернення назад студентів, які з тих чи інших причин були з вузу відчислені.

Вінницький політех передує в числі навчальних закладів, що найактивніше взяли за впровадження української мови, створені і створюються з цією метою спеціальні студентські потоки, на два роки засорожені видання посібників російською, при зарахуванні у вуз теж надається перевага тим, хто не відмовився від вивчення

рідної мови. До речі, Мінвуз вищої й середньої спеціальної освіти УРСР нагородив медалями і першою премією вісьмох професорів, доцентів і викладачів за впровадження в навчальний процес української мови.

У Вінницькому політеху взято курс на всебічну комп'ютеризацію, гуманізацію й екологізацію навчання. Зменшено навантаження на викладача, не пред'являються йому претензії за великі «врожаї» трійок — це не вважається показником поганої роботи.

Проте якість інженерної підготовки бажає бути кращою. Відсутня слабкість — на фініші навчання, коли свідомо завищуються оцінки за дипломні проекти, які рецензуються, хоч значно більше користі дає опонування. Слід позбуватися добрячків і в державних екзаменаційних комісіях, бо вони знижують конкурентоспроможність інженера, якому доведеться працювати в умовах ринкової економіки.

Ректор виступає проти завищення рівня успішності на деяких складних технічних кафедрах — це натажки. Треба рішуче наводити порядок в організації практики на підприємствах, бо вона залишається легким навантаженням і для студентів, і для викладачів. Особливо уваги потребує відмінник навчання. Ректор обстоює думку, що це майбутній лідер технічного прогресу — його слід переводити на індивідуальні графіки навчання.

Йшлося у звіті про ширше залучення студентів до наукової роботи, поліпшення виховного процесу з участю всіх громадських організацій, піднесення трудової і фінансової дисципліни, вдосконалення процесу управління тощо.

Розширене засідання ради інституту провело таємне голосування оцінки діяльності нашого молодого ректора. В бюлетені було п'ять жорстко оголених положень, проти одного з яких належало поставити плюса: «дуже прогресивна», «позитивна загалом», «вемо оцінити», «загалом негативна», «вкрай негативна». Лічильна комісія нарахувала 216 бюлетенів. 66 чоловік визнали роботу ректора дуже прогресивною, 116 — загальнопозитивною, не змогли дати оцінки 15 чоловік, 14 визнали її загальнонегативною, один бюлетень був зіпсований. Четверо, мабуть, чимось дуже ображених, або просто злостивих чи почасти задрісних написали, що робота Мокіна вкрай негативна. Ну, що ж — кожен судить з своїх позицій. Суб'єктивізм, між іншим, теж позиція.

Отже, вотум довір'я — 84 відсотки, а не 72, як було оголошено поспіхом, при попередньому підрахунку. Це більше, ніж прекрасно. Хай же ця обставина буде для нашого ректора, популярного депутата республіканського парламенту ще одним стимулом для подальшої енергійної діяльності, підтвердженням правильності обраного курсу.

І. ВОЛОШЕНКО

Головний управлінський корпус інституту.

ЗАПЕРЕЧУВАТИ КРИЗУ БЕЗГЛУЗДО

ІНТЕРВ'Ю НАШОМУ
КОРЕСПОНДЕНТУ ДАЄ
ДЕЛЕГАТ ХХVIII З'ІЗДУ
КПРС, СЕКРЕТАР ПАРТ-
КОМУ ВПІ В. М. БАБІЙ.

— Після ХХVIII з'їзду КПРС минуло вже немало часу. Чи не здається вам, що за цей час в житті партії якихось принципових змін не сталося? Рядові комуністи, привчені виконувати накази і покірно слухатися наказів згори, не спішають виявляти ініціативу, а керівні партійні інстанції, позбавлені з'їздом права командувати і націлені на те, щоб думати, шукати виходу з кризового стану, не вміють цього робити. Партія ризикує опинитися в стані повного паралічу. Чи вам, як делегату ХХVIII з'їзду КПРС, котрий, безперечно, володіє істотною інформацією, становить загроза іншим?

— З'їзд підтвердив, що партія може знайти вихід з складної економічної та політичної обстановки. Прийнята радикальна програма заява, важливі думки закладені в резолюції по політичному звіту, прийнято Статут КПРС, який докорінно відрізняється від попереднього.

Партія хвора. З'їзд ще раз наголосив на цьому. Але вперше за останні роки вона подивилася на себе в об'єктивне дзеркало. Розумію її те, що виконання завдань по перебудові суспільства може відповідати тільки партія, котра стала на шлях демократії. Гарантією її оновлення є такі положення Статуту КПРС, як широка самостійність первинних парторганізацій, їх парткомів у визначенні своєї структури, штатів, форм і методів роботи, права меншості, прийому, вибуття або виключення з КПРС, постановки на облік, виборності делегатів на з'їзди та конференції, в партійні органи.

А щодо кризи в партії, то безглуздо було б її заперечувати. Але вихід можливий — шляхом політичних засобів, активної діяльності комуністів у радах, в розширенні форм і методів парламентської діяльності.

ХХVIII з'їзд КПРС дав масам право і можливість самим розпорядитися своєю партійністю, обирати умови, форми структури, подальшої діяльності. Така сьогодні реальність.

До звітів і виборів парторганізація готувалась заз-

ально, в зростанні бойовості й активності кожного члена КПРС.

— Які зміни сталися в настроях партійців після ХХVIII з'їзду КПРС? Радісні вони, чи гіркі? Чи в інститутській організації нема схильності до виходу з рядів КПРС, як це спостерігається в багатьох промислових колективах країни?

— Гама настроїв комуністів після з'їзду різнобарвна. Але переважна більшість, в тому числі і в нашому інституті, дивиться у майбутнє з оптимізмом. Перші труднощі, викликані перебудовою, так налякали деяких, що вони готові протестувати проти цього здачею квитків. На сьогодні в партійних організаціях міста здали квитки 242 чоловік. Йде природний процес очищення партії. Виходять, звичайно, і люди чесні, достойні, ті, хто вжахнувся гнійників і болячок, відкритих в епоху гласності. Але більшість вітає це усе-таки ті, кого В. І. Ленін влучно назвав «примазавшишми» до безроздільно правлячої, всім і вся керуючої партії.

Трагедія партії, в тому, що в ній останніми роками стало дуже багато показних комуністів, які «забули» чи й не хотіли знати, ради чого на зорі двадцятого століття об'єдналися люди в РСДРП(б). Що стосується нашого інституту, то на сьогоднішній день вийшли з партії 15 чоловік.

— Нема сумніву, що в низових ланках партії реально сталося рішуче і масове «полівіння». Як це сприймається у вищих ешелонах місцевого керівництва — з тривогою, чи оптимізмом?

— Рішуче і масове полівиння партії — це один прояв її подальшої демократизації, зростання ролі і впливу партійних мас. Реформи і зміни, пов'язані з цим, відбуваються і вгорі і внизу. Наприклад, скасування райкомів у Вінниці — це ініціатива первинних організацій та міськкому

партії. Триває й зміна партійного керівництва. На місці старих «ортодоксів» приходять молоді «радикали», але, звичайно, не завжди поворот партії до демократизації відбувається легко й безболісно. Ті представники партійного керівництва, які звикли керувати, а не діяти в нових політичних умовах, сприймають усі новації без ентузіазму.

— Які зміни намічаються в умовах роботи і стилі інститутського парткому? Де він буде віднині розташований, яким буде штат його працівників, оплачуваних з партійної й інститутської каси, чи доведеться (і скільки?) платити за оренду приміщень, де будуть ці приміщення, які кошти виділить на бюджет парторганізації ВПІ міськком партії?

— Щодо змін умов роботи парткому хотілося б сказати, що тепер ці питання будуть вирішувати самі комуністи, згідно з Статутом КПРС. Але вже зараз можна не сумніватися, що тепер ці питання будуть вирішувати самі комуністи, згідно з Статутом КПРС. Але вже зараз можна сказати, що склад його значно зменшиться, а місце розташування поки-що залишається тим же. Найреальніше — партійна організація орендуватиме це приміщення в інституті приблизно за 2500—3000 карбованців на рік. А щодо бюджету, то тепер парторганізації мають право залишати в себе до 50 процентів внесків. Штат звільнених працівників теж визначатимуть самі комуністи і труд їх теж буде оплачуватись тільки з партійної каси.

— Як ви дивитесь на те, що згідно з новим Статутом ВПІ газета «За інженерні кадри» не буде органом парткому, ректорату, профспілкових та комсомольських комітетів і стане органом інститутської ради?

— Позитивно. Та хотілося б побажати оновлені багаторічці завше бути об'єктивною і не діяти за принципом: «Замовляє музику той, хто платить».

ХТО ВИ, НОВАЧКИ?

Понад 1200 юнаків і дівчат 1-го вересня переступили поріг нашого інституту — стали його студентами. Для кожного це — велика подія, початок нового, цікавого і, прямо скажемо, відповідального періоду життя. Хочеться вірити, що в більшості абітурієнтів стали ті, хто омірив професію інженера, має нахил до складних наук і здатний внести чільний вклад в розвиток електроніки, радіотехніки, кібернетики, будівельної інженерії, без яких не може нині обійтися суспільство.

Що гріха таїти, у минулі недалекі часи не перед кожним юним Ломоносовим килимовою доріжкою лежав шлях до інститутів, бо главенствували не ознаки таланту, а зовсім інші критерії: протекціонізм, телефонна екілбристика, так званий національний підхід, а то і просто головотяпство. Ось тому і одержало наше народне господарство авторів Чорнобильської драми, будівельних інженерів, що зводять розвалюхи, одним словом, спеціалістів, боронь, боже, не приєддай!

Нині, в добу перебудови, племо надуло, що борщ варитиме кухар, а комп'ютерами займатимуться фізики, а не навики. Тож хотілося би зазирнути в обличчя тих, хто нині заповнить перші курси нашого політехнічного інституту. Хто вони, новачки? Як і звідки прийшли до вузу, чи все тут чисто і справедливо щодо прийому на навчання?

Статистичні дані, люб'язно надані редакції обчислювального центру «Абітурієнт», дають можливість поміркувати над цим дуже актуальним питанням.

ЗАРАХОВАНО НА СТАЦІОНАРНЕ НАВЧАННЯ:

всього — 977 чоловік, в тому числі:
медальників шкіл — 174
з дипломом техн. — 15
з дипломом ПТУ — 37
випускників міських СШ — 704
випускників сільських СШ — 132
випускників шкіл роб. мол. — підготовчий відділ — 84

ЗАРАХОВАНО НА ЗАОЧНЕ НАВЧАННЯ:

всього — 219 чоловік, в тому числі:
медальників — 1
з дипломом — 11
технікумів з дипломом ПТУ — 12
випускників міських СШ — 45
випускників сільських СШ — 16
випускників шкіл роб. мол. — 5
підготовчий відділ — 60

СОЦІАЛЬНИЙ СКЛАД (всього):

чоловіків — 904
жінок — 282
членів КПРС — 18
членів ВЛКСМ — 810
безпартійних — 168
робітників — 558
когоспівників — 46
службовців — 592
в тому числі:
міських жителів — 1026
сільських — 170
окремо вінічан — 611
ЗА НАЦІОНАЛЬНОЮ ПРИНАЛЕЖНІСТЮ (всього):
українців — 954
росіян — 188
євреїв — 40
інших — 13

З ПАРТІЄЮ, ЧИ БЕЗ НЕЇ?

Незабаром у комуністів настане парторганізація — звіти і вибори по всіх ланках. Здається, це буде не просто обрання чи переобрання партрпурів і секретарів, а вирішення кожного комуністом питання: далі йти з партією, чи без неї?

ХХVIII з'їзд КПРС дав масам право і можливість самим розпорядитися своєю партійністю, обирати умови, форми структури, подальшої діяльності. Така сьогодні реальність.

До звітів і виборів парторганізація готувалась заз-

далегідь. У квітні — травні проводилось анкетування з приводу того, кого обрати до складу і керівництва парткому. В анкетуванні взяли участь 305 комуністів.

Названо 57 прізвищ тих, хто може очолити інститутську парторганізацію в цей складний час. Найбільшу кількість голосів зібрали: В. М. Бабій — 78 (26 процентів), В. Б. Петров — 54, В. Г. Балицький — 22, О. Д. Азаров — 16, І. Г. Мельник, В. В. Степурін — по 15, Ю. А. Буреніков — 14. Від чотирьох до одного відсотка анкетованих

назвали можливими претендентами на пост партійного лідера ВПІ Г. В. Горшечникова, О. І. Медведського, С. Г. Люторта, Ю. С. Данилюка, М. Ф. Друкованого, О. В. Колоса, Т. Б. Буяльську.

До складу парткому запропоновано 108 осіб, хоча багато партійних активістів вважають, що партком має складатися не більше, ніж з 15 чоловік.

Нинішня звітно-виборна кампанія особлива. Вона має відповісти не тільки на те, хто очолить інститутську парторганізацію, а і в якій

формі їй існувати, які мати структури, як надалі будувати свою фінансову діяльність, як підняти авторитет і роль КПРС у нашому житті. Діємо в умовах реальної багатопартійності, тому кожен, хто пов'язав своє життя з КПРС, повинен чітко усвідомлювати, що в умовах жорсткої і гострої ідеологічної боротьби успіх перебудови і партії і суспільства залежить насамперед від активності життєвої позиції кожного комуніста.

О. МЕДВЕДСЬКИЙ,
заступник секретаря парткому.